

DR. CSEJTHEY LAJOS. Jómódú parasztcsalád negyedik gyermekeként 1895. február 14-én Dömötöriben (ma: Sorkifalud) született. Öten voltak testvérek, sorrendben Viktor, Sámuel, Irma, Lajos és Eszter. A szülők, Csejthey Sámuel és Németh Rozália a szomszéd faluban, Nemeskoltán kereszteltették meg. Édesapja 1904-ben egy sajnálatos balesetben korán elhunyt. Az akkor 19 éves testvér, Viktor kényszerűségből átvette a "családfői" teendőket. Ő irányította Lajos öccse nevelését és taníttatását, így kerülhetett Budapestre, egyetemre. Ő volt az első 60 m felett dobó gerelyvetőnk, akinek 1922-ben felállított 61,20 m-es rekordját csak 1927-ben döntötte meg Szepes Béla. Fizikai adottságai kiválóak voltak, 198 cm-es testmagasságával abban az időben óriásnak számított.

A párizsi olimpián gerelyvetésben indult és a 9. helyen végzett.(1924. július 6.) Ezzel ő az első Vas megyei születésű olimpikon. Az olimpia után, 1924. szeptemberétől Vasvárra került, ahol tisztiorvosként és fogorvosként tevékenykedett. Az 1928-as amszterdami olimpiára készülő keretbe még jelölik, de az olimpiára már nem viszik ki. Az évek során a sport egyre inkább háttérbe szorult életében, egyedül vadász szenvedélyének hódolt élete végéig. Mint a vasvári járás tisztiorvosa szakmai tudásával, intelligenciájával, emberséges magatartásával kivívta környezete megbecsülését. Nem egyszer történt, hogy saját zsebből adott pénzt a szegény körülmények között élő betegeinek gyógyszerre. Ő vezette be és alkalmazta először Vas megyében a tüdőszűrést. Egyébként gerely mellett diszkoszt is dobott, sőt a diszkoszvetéshez nagyobb tehetsége volt. Sajnos egy örökletes vállficam megakadályozta, hogy adottságai kibontakozzanak.

Dr. Csejthey Lajos igen művelt, szűkszavú, de hallatlanul vidám, jó humorú és igazán magyar ember volt. 1928-ban a Vasvári Újság hasábjain Petschauer Attila kardvívó olimpiai bajnokunk így írt vasvári emlékeiről: „Nagy örömmre szolgált, hogy megismerhettem a magyar sport egyik büszkeségét, Dr. Csejthey Lajost, kivel nagyon kedvesen töltöttem egy vasvári estét.”

A második világháború alatt (valószínűleg 1941. novemberében) áttette működésének színhelyét Csornára. Itt is, mint tisztiorvos dolgozott. 1954 után, a szervezeti átalakulást követően a KÖJÁL főorvosa volt, innen ment nyugdíjba. Életének utolsó éveiben gerincproblémái miatt nehezen mozgott, ápolásra szorult. 1977. augusztus 3-án, Csornán hunyt el. A csornai Szent Antal temetőben helyezték örök nyugalomba.

Egyetlen gyermeke, Klára örökölte édesapja sporttehetségét és sportszeretetét. Ő szintén atlétizált, később tornászott, lovagolt, sőt az 1960-as évek végén a sportrepüléssel is komolyan foglalkozott. Óvónőként ment nyugdíjba, Szombathelyen él. Vas megyében közismert iparművész (textiliák, réz). Dr. Csejthey Lajos bátyjának, Viktornak fia – akit szintén Viktornak hívtak – a Haladás VSE elismert és népszerű atlétaedzője volt. Felesége révén rokonságban állt Kotász Antal, válogatott labdarúgóval is.

Gál László